

**Uchwała w sprawie nadania dr. Karolowi Lewczukowi
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie
psychologia, podjęta przez powołaną przez Radę Doskonałości Naukowej
komisję w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego**

Powołana przez Radę Doskonałości Naukowej komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego względem dr. Karola Lewczuka działała w składzie:

członkowie wyznaczeni przez Radę Doskonałości Naukowej:

1. Prof. dr hab. Piotr Oleś (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II) – przewodniczący
2. Prof. dr hab. Maria Beisert (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) – recenzentka
3. Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska (Uniwersytet Gdański) – recenzentka
4. Dr hab. Agata Dębowska, prof. U SWPS (Uniwersytet SWPS) – recenzentka

członkowie wyznaczeni przez Radę Dyscypliny Naukowej Psychologia Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego:

5. Prof. dr hab. Zbigniew Izdebski (Uniwersytet Warszawski) – recenzent
6. Prof. dr hab. Katarzyna Kucharska (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) – członkini komisji
7. dr hab. Jarosław Piotrowski, prof. uczelni (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) – sekretarz.

Habilitant oraz profesorowie Maria Beisert, Beata Pastwa-Wojciechowska i Zbigniew Izdebski obecni byli online.

Działając na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455) i Ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz. U. poz. 1198), do których odsyła Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. (Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; Dz. U. poz. 1669, art. 179 p. 1-2) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz. 261), Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

- osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 Ustawy,
- aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 Ustawy,
- osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą ocen dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

- ❑ cykl publikacji powiązanych tematycznie „Determinanty, charakterystyka i konsekwencje kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii – badania nowej jednostki diagnostycznej wprowadzonej w 11 edycji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, ICD-11”, obejmujący osiem współautorskich artykułów opublikowanych w języku angielskim w czasopismach z listy A MNiSW .

Habilitant jest pierwszym autorem siedmiu publikacji; w sposób precyzyjny określił własny wkład w powstanie wszystkich ośmiu artykułów, na który składało się tworzenie koncepcji teoretycznej, zaplanowanie i przeprowadzenie badań, analizę wyników, redakcję tekstu, prace nad finalną wersją artykułów.

- ❑ sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez Niego wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej – zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w § 12 ust. 2 pkt. 2-4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz. 261);
- ❑ sporządzone przez Recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy.

W trakcie swoich prac Komisja brała pod uwagę kryteria ujęte w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165).

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez Recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2024 r. Komisja podjęła uchwałę o nadaniu

dr. Karolowi Lewczukowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Uchwała zapadła stosunkiem głosów: **7 TAK, 0 NIE, 0 WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ.**

Głosowanie, zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Habilitant nie wnioskował, zgodnie z art. 18a ust. 9 ustawy, o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w § 15 ust. 1. Obrady Komisji odbyły się w trybie wideokonferencyjnym (podstawa: § 14 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r.; Dz. U. poz. 261 oraz § 1 ust. 5 wg Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 marca 2020 r.; Dz. U. poz. 528).

Podjęta przez Komisję habilitacyjną uchwała ma - zgodnie z art. 18a ust. 11 Ustawy - dla Rady Dyscypliny Naukowej Psychologia Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego status opinii, zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 18 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; Dz. U. poz. 1668).

UZASADNIENIE

Sylwetka zawodowa Habilitanta: Dr Karol Lewczuk ukończył z wyróżnieniem studia psychologiczne na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego w roku 2014, uzyskując tytuł magistra psychologii. W roku 2018, również na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskał stopień doktora nauk społecznych w zakresie psychologii na podstawie rozprawy doktorskiej „Korzystanie z pornografii, rozwój symptomów nałogowych oraz poszukiwanie pomocy psychologicznej ze względu na nałogowe zachowania seksualne” (dyplom z wyróżnieniem); którą przygotował pod kierunkiem prof. dr hab. Mateusza Goli (IP PAN) i dr Doroty Kobylińskiej (UW; promotor pomocniczy).

Od roku 2019 dr Lewczuk zatrudniony jest w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, na stanowisku adiunkta (wcześniej, w latach 2019 – 2021 na stanowisku asystenta).

Osiągnięcie naukowe

Osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę habilitacji uzyskało cztery recenzje zakończone jednoznacznie pozytywną konkluzją, przygotowane przez Recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają kryteriom określonym w art. 18a ust. 5 Ustawy. Recenzenci w następujący sposób uzasadniali swoje opinie dotyczące osiągnięcia naukowego Habilitanta i zatytułowanego „Determinanty, charakterystyka i konsekwencje kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii – badania nowej jednostki diagnostycznej wprowadzonej w 11 edycji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, ICD-11”.

Prof. dr hab. Maria Beisert napisała w recenzji między innymi: „Dr Karol Lewczuk, korzystając z obowiązujących uregulowań ustawowych, zgłosił cykl publikacji związanych z zaburzeniami seksualnymi jako osiągnięcie naukowe wymagane przy ubieganiu się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia. W skład cyklu wchodzi osiem publikacji, które poświęcone są jednej tematyce. Przedstawiają wyniki badań nad seksualnością osób, których zachowania seksualne wychodzą poza normę, wzbogacając tym samym wiedzę z obszaru seksuologii, opisaną - z jednej strony - w sposób uzasadniony, wartościowy i uporządkowany, z drugiej zaś - w sposób pozwalający na jej aplikację. (...)

Recenzowane osiągnięcie naukowe tworzy cykl publikacji o łącznej punktacji: IF = 40,7 MNiSW = 1010. W/w pozycje ukazały się w prestiżowych czasopismach o zasięgu międzynarodowym w latach 2020 – 2023. Habilitant nie jest wyłącznym autorem żadnej z prac. Według oświadczenia, Habilitant jest samodzielnym pierwszym autorem sześciu z wymienionych artykułów oraz współdzieli pozycję pierwszego autora (...) w pozostałych dwóch. Swój wkład w autorstwo formułuje jako konceptualizację (merytoryczną i metodologiczną) projektów badawczych, udział w przeprowadzaniu badań oraz analizowaniu i opisywaniu ich wyników a także – czasami – jako uczestnictwo w procesie odpowiadania na recenzje. Ze względu na merytoryczny i ilościowy (bez określenia procentowego) udział Habilitanta, znany pozostałym autorom, uznać należy, że Habilitant przyczynił się w wysokim stopniu do powstania w/w prac.”

Po szczegółowym, krytycznym omówieniu osiągnięcia naukowego Habilitanta, Recenzentka podsumowuje: „W ten sposób powstał obraz całościowego projektu badawczego, który był efektem pracy zespołu złożonego z 16 osób, osób o różnym statusie, różnym doświadczeniu i wieku a także o różnym wkładzie w osiągnięty wynik. Tak skonceptualizowane, skonstruowane i opisane kompleksowe osiągnięcie badawcze

powstawało na przestrzeni wielu lat – gdyby liczyć wcześniejszy dorobek autorów, który stanowił jego podwaliny – i opublikowane w latach 2020 – 2023. Otrzymany efekt uznaję za imponujący, a ocena ta dotyczy zarówno zawartości merytorycznej, teoretycznego i aplikacyjnego znaczenia otrzymanych wyników jak i tempa ich upublicznienia. Podnoszą ocenę projektu również czynniki poprzedzające jego powstanie czyli inspiracja badacza. W tym wypadku składają się na nią dobra znajomość literatury przedmiotu, (...), wyzwania kliniczne stawiane przez zmieniającą się współcześnie wizję seksualności człowieka oraz ogólniejsze przygotowanie do podjęcia tematu kontrolowania realizacji seksualnej w służbie zdrowia i dobrostanu. W ten sposób badania są odpowiedzią na konieczność rozwiązywania problemów praktycznych (diagnozowania i leczenia), stanowiąc dla nich podstawę teoretyczną opartą na dowodach empirycznych. Zaprezentowany tu wniosek zamyka merytoryczną argumentację dowodzącą spójności i kompletności cyklu artykułów pozwalającą uznać cykl za jednolite dzieło. Na podkreślenie zasługują również (...) opisy sposobu postępowania badaczy, w tym Habilitanta. Mam tu na myśli posługiwanie się starannie przemyślanymi narzędziami badawczymi, które stanowią dobrą operacjonalizację zmiennych, wcześniej wygenerowanych w oparciu o dowody empiryczne; stosowanie przyjętych praktyk otwartej nauki, przez prerejestrowanie badań i udostępnianie zbioru danych innym badaczom, wykorzystywanie adekwatnej metodologii i świadomość konieczności prowadzenia badań w planie poprzecznym i podłużnym. Cechy te są istotne z punktu widzenia rzetelności badawczej ale także z punktu widzenia celu, który zamierza osiągnąć Habilitant dążąc do statusu samodzielnego naukowca - badacza, konfirmowanego przez posiadanie tytułu doktora habilitowanego.

Z analizą spójności elementów osiągnięcia w mniejszym stopniu związane są jego aplikacyjne aspekty, nie mniej – poprzez to, że stanowią jeden z naczelných, przyszłych celów podjęcia badań – też przyczyniają się łączenia poszczególnych artykułów cyklu w całość. Habilitant w każdym z artykułów, również teoretycznych, bierze pod uwagę przydatność praktyczną wyników badań. Odzwierciedla ją najpierw proces poszukiwania i wskazywania luk w wiedzy o seksualności człowieka utrudniających na przykład stawianie diagnoz, następnie konstrukcja narzędzia ułatwiającego diagnozowanie a ostatecznie wykorzystanie wyników diagnostycznych dla planowania terapii. Jako konkretną ilustrację tego twierdzenia można potraktować udział Habilitanta w opracowaniu polskiej wersji standaryzowanego kwestionariusza *Compulsive Sexual Behavior Disorder Scale*, który jest miarą do pomiaru symptomów CSBD zgodną z formalnymi kryteriami wprowadzonymi w ICD-11 i dostępną w języku polskim. Temu aspektowi spójności towarzyszy spójność w sposobie myślenia o eksploracji obszaru realizacji seksualnej. Dowodzi jej przechodzenie od badania problemów wycinkowych – cech zjawiska - do badania jego etiologii i mechanizmów rozszerzanych następnie przez włączanie do projektów badania zjawisk pokrewnych w tym wypadku dotyczących obszarów tożsamości seksualnej człowieka. Zbierając wyżej omówione aspekty osiągnięcia można uznać, że cecha spójności i kompletności elementów wchodzących w skład cyklu została spełniona z nadatkiem.

Ocena oryginalności osiągnięcia wynika z analizy jego merytorycznej zawartości. Habilitant zainspirowany lukami w wiedzy dotyczącej hiperseksualności, uzależnień i kompulsywnych zachowań zebrał argumenty na możliwość zamiany jej statusu oraz rozszerzył obszar badań (związki z orientacją seksualną, tożsamością i stresem mniejszościowym) pytając o powiązania wybranych zaburzeń seksualnych z innymi fragmentami seksualności człowieka. Te ostatnie wyniki potwierdziły związki, pozwalając na formułowanie wniosków o wyższym stopniu ogólności.”

I po wskazaniu słabszych stron osiągnięcia naukowego Kandydata, Recenzentka stwierdza: „Podsumowując: przedstawiony cykl artykułów (...) spełnia wymagania osiągnięcia naukowego o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Stanowi oryginalne, spójne i zamknięte dzieło, wnoszące istotny wkład w dziedzinę psychologii.”

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska stwierdziła w recenzji, że „Należy podkreślić, że wszystkie z wymienionych publikacji ukazały się w recenzowanych czasopiśmie i są adekwatne do problematyki poruszanej w przedłożonych artykułach. Wszystkie czasopisma, w których dr Karol Lewczuk opublikował swoje prace posiadają Impact Factor (2,4 – 7,8), co świadczy o ich prestiżu naukowym. Czasopisma, w których Habilitant opublikował swoje prace odnoszą się do zagadnień dotyczących seksualności człowieka i są uznawane za prestiżowe w zakresie badań nad seksualnością człowieka (*The Journal of Sex Research, Archives of Sexual Behavior, Journal of Behavioral Addictions, Sexual Medicine, Addiction, Journal of Sexual Medicine, Frontiers in Psychiatry*). Habilitant również bardzo precyzyjnie określił swój udział w przygotowaniu każdego z artykułów. (...) Już na wstępie należy zaznaczyć, że problematyka podjęta przez dr Karola Lewczuka we wszystkich pracach wskazanych przez niego jako osiągnięcie główne jest zgodna z tytułem osiągnięcia głównego (...) Habilitant eksplorując problematykę badań odnoszących się do kontrolowania własnych zachowań seksualnych zwrócił uwagę, że mają one dwa źródła, tj. w badaniach naukowych oraz doświadczeniach zawodowych terapeutów. Zaobserwowano bowiem, że obniżona kontrola własnych zachowań seksualnych w przypadku części osób, może przybrać formę kompulsywnego zaburzenia seksualnego (*Compulsive Sexual Behavior Disorder, CSBD*), przy czym najbardziej rozpowszechnioną formą CSBD jest problematyczne korzystanie z pornografii (*Problematic Pornography Use, PPU*). (...) Wszystkie prace należące do przedstawionego cyklu publikacji dotyczą czynników związanych (potencjalnie czynników ochronnych oraz czynników ryzyka) z nasileniem symptomów kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii. Dr Karol Lewczuk we wskazanym przez siebie cyklu publikacji wyróżnił bardziej szczegółowe grupy zagadnień (...) Każdy z tych zagadnień zostało szczegółowo opisane przez Habilitanta w Autoreferacie, jak również wskazane zostały i opisane najważniejsze wyniki badań zawarte w publikacjach (...), dr Karol Lewczuk zaznaczył, że dwie z jego prac mają charakter teoretycznych, natomiast pozostałe sześć - empiryczny. (...) prace teoretyczne dotyczą zarówno zagadnień koncepcyjnych i teoretycznych, jak i zagadnień metodologicznych, właściwych dla badań kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii (...). Z kolei sześć prac empirycznych, opiera się na różnych zbiorach danych, przy czym trzy prace opierają się na tym samym wyjściowym zbiorze danych, tj. próbie badanej $N=1036$, reprezentatywnej dla populacji dorosłych mieszkańców Polski, natomiast pozostałe trzy prace empiryczne opierają się na różnych, rozłącznych zbiorach danych. Należy podkreślić, że każda z prac została opracowana w bardzo staranny sposób odzwierciedlając wysokie kompetencje w zakresie wiedzy teoretycznej i metodologicznej Habilitanta. Uwagę zwraca także dojrzałość w interpretacji uzyskanych rezultatów badań czy prowadzonych rozważań.”

Po szczegółowym omówieniu osiągnięcia naukowego Habilitanta, prof. Pastwa-Wojciechowska reasumuje w kilku punktach jego wartość: „(a) Habilitant podjął badania dotyczące kompulsywnego zaburzenia seksualnego oraz jego najbardziej rozpowszechnionej formy, czyli problematycznego korzystania z pornografii. Należy docenić wielowątkowość podjętych badań przez Habilitanta analiz teoretycznych i badań empirycznych. (b) Od strony merytorycznej zdecydowanie pozytywnie oceniam cykl wskazanych przez Habilitanta artykułów (...) Po pierwsze, jak wykazał rozpowszechnienie tego zaburzenia w populacji jest na podobnym poziomie w różnych krajach, co dowodzi, że stanowi ono istotny problem na poziomie jednostkowym, jak i społecznym. Po drugie, rezultatem badań jest odniesienie się do kryteriów diagnostycznych uwzględnionych w ICD-11 oraz mechanizmów powstawania CSBD i PPU dzięki modyfikacjom wcześniejszych metod badawczych. Po trzecie, uwzględnił czynniki związane z moralną dezaprobatą korzystania z pornografii w świetle m.in. poglądów religijnych. (c) Habilitant nie tylko kreuje ważne, nowe obszary badań ale także w rzetelny i merytoryczny sposób

implikuje modele czy koncepcje w badaniach dotyczących populacji polskiej analizując ich ogólność oraz wskazując w jakim kierunku można byłoby je rozbudowywać. Świadczy to w mojej ocenie o dojrzałości naukowej Habilitanta, który projektuje swoje badania w oparciu o wnikliwe rozpoznanie literatury przedmiotu. (d) Należy też docenić budowanie zespołów i publikowanie prac z ważnymi dla Habilitanta naukowcami, jak prof. Grubbs czy Gola. Habilitant w sposób konsekwentny współpracuje z wymienionymi badaczami, co przekłada się na planowanie i publikowanie kolejnych badań w prestiżowych czasopismach naukowych. (...) (e) Za bardzo dojrzałą uważam analizę uzyskanych rezultatów badań, włącznie ze wskazaniem ich ograniczeń. Wyniki niepotwierdzające przyjętych założeń ukazują konieczność poszukiwania odmiennych podmiotowych lub sytuacyjnych wyznaczników badanego efektu, stanowiąc wskazówkę dla dalszych badań, w których należałoby uwzględnić dodatkowe zmienne lub dokonywać pomiaru wcześniej uwzględnionych za pomocą innych metod. Habilitant radzi sobie bardzo dobrze z tego typu sytuacjami wskazując precyzyjnie jakie należałoby w związku z tym podjąć działania. (f) Badania przeprowadzone przez Habilitanta mają niewątpliwie wartość naukową, jak i aplikacyjną. Szczególnie chciałabym podkreślić w kontekście aplikacyjnym wartość badań nad pomiarem, tj. diagnozą, w tym także różnicową kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii. (g) Habilitant przedstawił też w swoich badaniach umiejętność budowania złożonych projektów naukowych, ich realizacji oraz statystycznej analizy. Może o tym świadczyć chociażby wykorzystanie modelu ekologicznego w badaniach.”

I dalej Recenzentka podsumowuje: „Eksplorowany przez Habilitanta obszar analiz zarówno teoretycznych, jak i empirycznych uważam za niezmiernie istotny dla zrozumienia seksualności człowieka, zarówno w kontekście normatywności, jak i jej zaburzeń. Problematyka, którą eksploruje Habilitant związana jest także z wieloma ograniczeniami etycznymi i metodologicznymi. Niemniej jednak Habilitant radzi sobie z nimi w dojrzały naukowo i metodologicznie sposób, co należy niewątpliwie docenić. Reasumując, w sposób jednoznaczny pozytywnie oceniam wskazane osiągnięcie naukowe, które stanowi cykl ośmiu artykułów naukowych.”

Prof. dr hab. Zbigniew Izdebski w recenzji stwierdził, że: „Całość dorobku naukowego Habilitanta koncentruje się na ważnych i aktualnych zagadnieniach związanych z kompulsywnym zaburzeniem seksualnym oraz problematycznym korzystaniem z pornografii, co czyni jego badania istotnym wkładem w rozwój tej dziedziny psychologii. (...)”

Badania prowadzone przez dr Karola Lewczuka miały na celu zbadanie determinant, charakterystyki i konsekwencji CSBD i PPU, a także rozwinięcie teorii dotyczących tych zaburzeń. Odkąd CSBD zostało formalnie uznane w ICD-11, praca badawcza w tej dziedzinie dopiero się rozpoczyna, co czyni te badania szczególnie ważnymi. Wyniki mogą przyczynić się do stworzenia opartych na dowodach naukowych teorii oraz skutecznych metod diagnostyki i terapii CSBD i PPU.

Dr Karol Lewczuk miał wiodący wkład w powstanie większości publikacji wchodzących w skład cyklu osiągnięcia naukowego, obejmujący konceptualizację celów badania, postawienie hipotez, zaplanowanie i przeprowadzenie analiz, interpretację wyników oraz przygotowanie manuskryptów. Współpraca z różnymi badaczami, zarówno z Polski, jak i z zagranicy, odegrała istotną rolę w realizacji tych badań.

Cykl publikacji dotyczący CSBD i PPU autorstwa Karola Lewczuka stanowi istotny wkład w badania nad nowo zdefiniowaną jednostką diagnostyczną w ICD-11, dostarczając cennych danych na temat czynników związanych z nasileniem tych zaburzeń, ich rozpowszechnienia oraz charakterystyki. Rezultaty tych badań mają potencjał, by znacząco wpłynąć na przyszłe podejście do diagnostyki i terapii CSBD i PPU.

Metodologia badań prezentowanych w cyklu publikacji Karola Lewczuka, obejmującym zarówno prace teoretyczne, jak i empiryczne, wykazuje wysoki poziom rzetelności i innowacyjności. Pierwszym elementem, który zasługuje na uwagę, jest różnorodność prób badawczych. Badania opublikowane w czasopismach takich jak *Journal of Sexual Medicine, Addiction* i *Archives of Sexual Behavior* wykorzystują próbę N=1036, reprezentatywną dla dorosłych mieszkańców Polski. To zapewnia możliwość szerokiej generalizacji wyników. Pozostałe badania, oparte na różnych zbiorach danych, analizują specyficzne grupy, takie jak osoby w terapii zaburzeń hiperseksualnych oraz mniejszości seksualne, co pozwala na głębsze zrozumienie czynników ryzyka i ochronnych związanych z CSBD (Compulsive Sexual Behavior Disorder) oraz PPU (Pornography Problems due to Moral Incongruence).

Warto podkreślić zastosowanie metodologii otwartej nauki (open science), której elementy są widoczne w prerejestracji badań oraz udostępnianiu danych. Prerejestracja, w tym dokładne określenie celów, metodologii oraz planu analiz, wzmacnia przejrzystość badań i pozwala na ich rzetelną replikację. Udostępnienie danych na platformie Open Science Framework zwiększa możliwość weryfikacji i dalszej analizy wyników przez innych badaczy, co przyczynia się do zwiększenia wiarygodności badań.

Analizując badania dotyczące przekonań moralnych i ich wpływu na objawy CSBD i PPU, należy zwrócić uwagę na innowacyjne podejście do badania moralnej dezaprobaty oraz jej wpływu na subiektywne postrzeganie uzależnienia. Badania Habilitanta, stanowią znaczący krok w kierunku zrozumienia, jak moralne przekonania wpływają na postrzeganie i diagnozowanie problemów związanych z uzależnieniem od pornografii oraz innych uzależnień behawioralnych. Włączenie różnych typów uzależnień behawioralnych do analizy rozszerza zasięg badania i pozwala na ocenę wpływu postaw moralnych na różne formy uzależnienia.

Wyniki badania dotyczącego modelu PPMI (Pornography Problems due to Moral Incongruence Model) również zasługują na szczegółową uwagę. Analiza ścieżek związanych z dysregulacją zachowania, nawykami korzystania z pornografii oraz moralną dezaprobatą, przyczynia się do zrozumienia mechanizmów powstawania symptomów związanych z pornografią. Model PPMI, który uwzględnia różne grupy czynników wpływających na problemy związane z pornografią, oferuje kompleksowe podejście do analizy tych problemów. (...) Habilitant przedstawia klarowną wizję, jak nowe metody badawcze mogą przyczynić się do lepszego zrozumienia i leczenia uzależnień behawioralnych. Podkreśla znaczenie wykorzystania zaawansowanych metodologii w naukach behawioralnych oraz wskazuje na potrzebę dalszych badań w celu udoskonalenia diagnostyki i terapii zaburzeń takich jak CSBD i PPU."

Dr. hab. Agata Dębowska napisała w recenzji: „Wszystkie artykuły zostały opublikowane w anglojęzycznych, prestiżowych czasopismach naukowych wysoko punktowanych przez MEIN oraz znajdujących się na liście JCR (...). Ilościowy dorobek prac naukowych stanowiących podstawę oceny przedstawia się pozytywnie. Z oświadczeń współautorów wynika, że wkład Habilitanta do artykułów, gdzie współdzielił pozycję pierwszego autora był znaczny (...). W pozostałych sześciu pracach dr Lewczuk jest pierwszym autorem z największym wkładem do powstania badania i publikacji (...). Podsumowując, indywidualny wkład Habilitanta do wszystkich ośmiu publikacji jest znaczący.

(...) Habilitant analizował związki pomiędzy przekonaniami moralnymi, przekonaniami dotyczącymi seksualności oraz religijnością a CSBD i PPU. We wszystkich pracach analizowane były związki pomiędzy wzorami zachowań seksualnych a nasileniem symptomów CSBD i PPU. Dodatkowo, przedstawione prace skupiały się na analizie rozpowszechnienia CSBD i PPU w próbach reprezentatywnych (...) i grupach mniejszościowych (...), dyskusji kryteriów CSBD zaproponowanych w ICD-11 (...) oraz analizie wykorzystania konkretnych rozwiązań metodologicznych do badań nad CSBD i

PPU (...). Dwie publikacje są pracami teoretycznymi (...). Sześć pozostałych publikacji to prace empiryczne, oparte na czterech zbiorach danych. Wszystkie prace empiryczne oparte są na badaniach poprzecznych, wykorzystujących kwestionariuszowe metody samoopisowe.

W trzech pracach wchodzących w osiągnięcie główne, Habilitant badał związki pomiędzy z jednej strony – przekonaniem moralnym oraz przekonaniem dotyczącym seksualności a – z drugiej strony – nasileniem raportowanych symptomów PPU oraz spostrzeganym uzależnieniem od pornografii (...). Były to pierwsze tego typu badania w populacji polskiej (...). Przebadanie relacji między wymienionymi zmiennymi jest bardzo ważne w kontekście opisu koncepcyjnego i diagnostycznego CSBD zawartego w ICD-11, gdyż moralna inkongruencja stanowi kryterium wykluczenia w diagnozowaniu CSBD. Wynika to z faktu, że podwyższona dezaprobatą pornografii wiąże się z wyższym nasileniem raportowanych symptomów PPU oraz wyższym prawdopodobieństwem samoidentyfikacji jako osoby uzależnionej od pornografii. Badanie nr 6 (...) było replikacją z rozszerzeniem badania Grubbs, Kraus i in. (2019). Badanie to oparte było na dużej, reprezentatywnej próbie dorosłych Polaków ($N = 1036$) i zostało prerejestrowane (...). W omawianej pracy, Habilitant i współautorzy opierali swoje hipotezy na modelu teoretycznym Pornography Problems Due to Moral Incongruence (PPMI) model. Wyniki wykazały, że wyższa moralna dezaprobatą korzystania z pornografii i wyższa religijność były związane z wyższym poczuciem uzależnienia od pornografii (...). Co ciekawe, pozytywny związek między dezaprobatą moralną danego medium a autopercepcją uzależnienia występował także w przypadku uzależnienia od internetu, mediów społecznościowych i gier, co znacząco rozszerzyło poprzednie, replikowane wyniki. Dodatkowo, wyniki pokazały, że religijność była związana tylko z wyższą percepcją uzależnienia od pornografii, w przypadku innych uzależnień nie odnotowano takiego związku. Wyniki przedstawionych analiz nie tylko stanowiły pomyślną replikację poprzednich badań, ale znacząco rozszerzyły dostępną wiedzę. (...) Kolejna praca (...) była próbą zweryfikowania pełnego modelu PPMI. Uzyskane wyniki potwierdziły, że zmienne należące do trzech ścieżek, które składają się na model PPMI istotnie wpływają zarówno na subiektywnie spostrzegane uzależnienie od pornografii, jak i raportowane symptomy PPU. Autorzy pracy wykazali, że model PPMI jest obiecującą ramą do opisu czynników wpływających zarówno na samoocenę uzależnienia od pornografii, jak i jej problematycznego używania. W trzeciej pracy opartej na tej samej bazie danych (...) Habilitant sprawdzał w jaki sposób cztery wymiary postaw seksualnych są związane z nasileniem symptomów CSBD i PPU. Rezultaty wskazywały na istotny udział postaw seksualnych w objawach problematycznych zachowań seksualnych. W związku z tym, że na zmianę takich postaw może wpłynąć udział w terapii poznawczo-behawioralnej, Habilitant wskazał jasną ścieżkę redukcji problematycznych zachowań seksualnych, tak więc przeprowadzone badanie ma ważne implikacje praktyczne. Powyższe prace oceniam wysoko w zakresie uzasadnienia badań, wykorzystania modelu PPMI do wygenerowania hipotez badawczych oraz możliwość wykorzystania wyników do tworzenia interwencji i w pracy klinicznej. Zdając sobie sprawę, że nie istnieje badanie idealne, odniosę się do jednego zastrzeżenia metodologicznego, które dotyczy danych, na których oparte są analizy do wyżej przytoczonych publikacji. Mianowicie, jedna z kluczowych zmiennych, „self-perceived addiction”, była badana za pomocą jednego item'u („I am addicted to...”). Odpowiedzi były mierzone na 7-stopniowej skali Likert'a (1 = zdecydowanie się nie zgadzam, 7 = zdecydowanie się zgadzam). Na potrzeby przeprowadzanych analiz, ta zmienna została później potraktowana jako zmienna ciągła. Biorąc pod uwagę, że zostały złamane założenia niektórych przeprowadzonych analiz, wyniki zraportowanych badań powinny być traktowane z wielką ostrożnością.

(...) W badaniu nr 4 (...) Habilitant postanowił zbadać czy dla CSBD występują symptomy odstawienne oraz tolerancja, co jest kluczowe dla debaty czy CSBD powinno

być traktowane jako uzależnienie. Wyniki analiz pokazały, że zarówno symptomy odstawiennicze, jak i zwiększona tolerancja na bodźce seksualne były istotnie i z umiarkowaną siłą związane z nasileniem CSBD oraz PPU. Jest to bardzo ważny wynik, który ma istotny wkład do debaty na temat klasyfikacji CSBD. Tutaj ważnym ograniczeniem jest przekrojowy charakter badania, którego Habilitant jest świadomy (...). Do przeprowadzenia tego badania autorzy stworzyli też nowe miary symptomów odstawienniczych i tolerancji na bodźce seksualne. Niestety nie została przeprowadzona walidacja tych skali. Kolejne badanie odnoszące się do charakterystyki zaburzenia CSBD (...) zostało przeprowadzone na próbie mężczyzn poszukujących terapii w związku z problematycznym korzystaniem z pornografii (...). Jest to jedna z nielicznych prac, która bada rolę różnorodności konsumowanych treści pornograficznych oraz najdłuższego epizodu oglądania pornografii w kontekście problematycznych zachowań seksualnych. W badaniu nr 1 (...) Habilitant skupił się na grupie mniejszości seksualnych, które nie były wcześniej przebadane w kontekście zaburzenia CSBD i PPU. Badanie to również zostało prerejestrowane na Open Science Framework (OSF). Wyniki pokazały, że raportowane doświadczenia dyskryminacji ze względu na orientację seksualną związane były istotnie z nasileniem symptomów CSBD. (...) wyniki te mogą być ważne w praktyce klinicznej.

W pracy nr 8 (...), która jest publikacją teoretyczną, Habilitant opisał możliwość zastosowania ekologicznej oceny chwilowej (...) oraz ekologicznych interwencji (...) w badaniach nad CSBD i PPU. Dr Lewczuk zaznacza, że zastosowanie pierwszej z tych metodologii może pomóc w badaniu modeli etiologicznych CSBD. (...). W kolejnej pracy teoretycznej (...) dr Lewczuk wraz ze współautorami zastanawia się jakie kryteria powinny być uwzględniane w diagnozowaniu CSBD. Publikacja ta została przygotowana w gronie uznanych badaczy w zakresie uzależnień z całego świata co świadczy o rozpoznawalności dr Lewczuka jako znaczącego badacza CSBD.

Podsumowując (...) dr Lewczuk przedstawił spójny cykl badawczy, w którym przedstawił czynniki ryzyka dobrane na podstawie modeli teoretycznych związane z nasileniem symptomów kompulsywnego zaburzenia seksualnego (CSBD) i problematycznego korzystania z pornografii (PPU) oraz metodologie mogące dostarczyć nowych dowodów naukowych w badaniach nad CSBD i PPU. W mojej ocenie wyniki badań empirycznych przeprowadzonych przez dr Lewczuka mają znaczny wkład do wiedzy na temat CSBD i PPU. Osiągnięcie to uważam za znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologii."

Dyskusja Komisji skupiła się na analizie osiągnięcia naukowego głównie pod kątem wartości poznawczej, jak również aplikacyjnej. Zwrócono uwagę na mocne i słabsze strony warsztatu badawczego – przekrojowe badania korelacyjne oraz praktyczne implikacje badań. Zdecydowanie dominowały opinie pozytywnie oceniające wartość naukową osiągnięcia przedstawionego przez dr Lewczuka. Członkowie Komisji akcentowali zwłaszcza spójność cyklu publikacji, interdyscyplinarne podejście obejmujące psychologię i seksuologię oraz badania realizowane we współpracy międzynarodowej.

Komisja habilitacyjna po dyskusji, biorąc pod uwagę wszystkie sformułowane uwagi, oceniła jednomyślnie, że cykl publikacji powiązanych tematycznie „Determinanty, charakterystyka i konsekwencje kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii – badania nowej jednostki diagnostycznej wprowadzonej w 11 edycji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, ICD-11”, stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitanta, o którym mówi art. 16 ust. 2 Ustawy, zasługuje na **pozytywną ocenę i stanowi „znaczący wkład Autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej” (art. 16 ust. 1 Ustawy), to jest psychologii.**

Aktywność naukowa

W świetle stosowanych współcześnie wskaźników naukometrycznych (do nich też odsyła recenzentów Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, § 3 ust. 3-5) oddziaływanie prac, których Habilitant jest autorem, na środowisko naukowe jest **znaczące**.

Wskaźniki naukometryczne:

- ❑ Sumaryczny *impact factor* wszystkich publikacji Kandydata wynosi 158,4.
- ❑ Sumaryczna punktacja MNIŚW publikacji Kandydata wynosi 3815 punktów.
- ❑ Liczba cytowań publikacji: wg Web of Science (WoS): 516, wg Scopus: 535; wg Google Scholar: 1069.
- ❑ Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS): 12, wg Scopus: 13; wg Google Scholar: 15.

Prace Habilitanta uzyskały zatem bardzo **wysokie wskaźniki naukometryczne**. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitant opublikował ogółem 28 prac współautorskich (po wydzieleniu prac wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego), w tym 24 artykuły w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, jeden w *Czasopiśmie Psychologicznym*, oraz 3 rozdziały w języku polskim.

Prace te dotyczyły trzech obszarów tematycznych. Pierwszy z nich obejmuje:

„1) powody poszukiwania pomocy psychologicznej w związku z PPU w grupie mężczyzn i kobiet

2) znaczenie dysregulacji emocjonalnej dla symptomów CSBD i PPU,

3) zmiany w rozpowszechnieniu korzystania z pornografii w populacji krajowej pomiędzy rokiem 2004 a 2016,

4) związek poziomu wsparcia społecznego i zdrowia seksualnego z wymiarami CSBD

5) czasowe zależności pomiędzy moralną dezaprobatą pornografii a symptomami CSBD.

Drugi obszar zainteresowań Habilitanta związany z CSBD i PPU dotyczy terapii, a konkretnie takich problemów jak:

1) efektywność terapii uważności w redukowaniu symptomów CSBD,

2) potencjał terapii wspomaganej psychodelikami w redukowaniu symptomów CSBD.

Trzeci obszar zainteresowań dotyczy zagadnień szerszych a mianowicie zastosowania praktyk otwartej nauki w badaniach dotyczących uzależnień behawioralnych.

Wszystkie wymienione przez Habilitanta publikacje podejmują istotne kwestie związane ze zdrowiem seksualnym, ale – głównie – tematycznie wiążą się z wąskim tematem zaburzeń jednego rodzaju realizacji seksualnej. Poza ten zakres wychodzi jedynie ostatnia grupa podejmowanych zagadnień.” O randze wymienionych publikacji świadczy aktualność poruszanych tematów, potwierdzona między innymi przez status miejsc publikacji.” (z recenzji prof. Marii Beisert).

Opinie Recenzentów dotyczące dorobku naukowego Habilitanta były jednoznacznie pozytywne.

Prof. Beata Pastwa-Wojciechowska sformułowała następującą ocenę towarzyszącego dorobku naukowego Kandydata: **”Podsumowując**, po zapoznaniu się z przedstawionym dorobkiem naukowym Habilitanta stwierdzam z pełnym przekonaniem, że jego merytoryczność a tym samym jakość determinuje moją pozytywną ocenę. Atutem publikacyjnym Habilitanta jest nie tylko ich międzynarodowa rozpoznawalność o czym świadczy chociażby wskaźnik cytowani ale także ich aplikacyjność. Przedstawione w tej

części informacje uważam, że dorobek naukowy dr Karola Lewczuka koncentruje się na ważnej nie tylko z punktu naukowego ale także klinicznego i praktycznego problematyce. Uważam też, że przedstawiony do oceny przez Habilitanta dorobek naukowy, zarówno po dokonaniu analizy jakościowej, jak i z uwzględnieniem wskaźników bibliograficznych należy uznać za ponadprzeciętny w tego typu postępowaniach.”

Prof. Maria Beisert podsumowując dorobek Kandydata, poza cyklem publikacji przedstawionym jako osiągnięcie naukowe, stwierdziła: „Podsumowując, analiza dorobku naukowego Habilitanta obejmująca sferę poza cyklem habilitacyjnym, wskazuje, że zarówno pod względem liczbowym jak i pod względem zawartości merytorycznej stanowi on, podstawę do uznania, że Habilitant samodzielnie potrafi prowadzić działalność naukowo-badawczą, wybierać aktualne oraz społecznie użyteczne tematy badawcze i przedstawiać je w sposób poprawny metodologicznie.”

Dr hab. Agata Dębowska podsumowała charakterystykę dorobku towarzyszącego: „Podsumowując, dr Lewczuk wykazuje się dużą aktywnością naukową, potwierdzoną licznymi publikacjami w międzynarodowych czasopismach naukowych. Badania Habilitanta są prowadzone z badaczami z całego świata. W swoich badaniach dr Lewczuk używał różnych metodologii (przekrojowe badania kwestionariuszowe, badania podłużne, badania eksperymentalne) oraz analiz statystycznych. Cały dorobek towarzyszący uważam za znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologii.”

Również opinia **prof. Zbigniewa Izdebskiego** na temat dorobku towarzyszącego była jednoznacznie pozytywna.

Komisja uznała za spełnione także inne kryteria aktywności naukowej Habilitanta:

- ✓ **Kryterium kierowania międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udziału w takich projektach** – „Habilitant zademonstrował znaczącą międzynarodową aktywność naukową poprzez współpracę z czołowymi badaczami z zagranicznych uczelni i instytucji. Jego współpracy z prof. Shane’em Krausem (University of Nevada, Las Vegas), prof. Joshua Grubbsem (University of New Mexico), prof. Marciem Potenzą (Yale University) oraz prof. Beatą Bothe (Montreal University) stanowią wyraźny dowód na jego obecność w globalnym środowisku naukowym oraz umiejętność efektywnego współpracowania w międzynarodowych zespołach badawczych.” (z recenzji prof. Izdebskiego). Ponadto dr Lewczuk po uzyskaniu stopnia doktora był kierownikiem dwóch grantów NCN: Preludium (2016/21/N/HS6/02678), Sonatina: ‘Kompulsywne zaburzenie seksualne: charakterystyka oraz weryfikacja modeli teoretycznych’ (20020/36/C/HS6/00005); a ponadto w roku 2023 prowadził polską część Międzynarodowego Badania Seksualności.
- ✓ **Kryterium otrzymania międzynarodowych lub krajowych nagród za działalność naukową** - Dr Lewczuk został nagrodzony różnymi nagrodami oraz stypendiami; jest laureatem stypendium ministra Edukacji i Nauki/Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców 2023-2026.
- ✓ **Kryterium aktywności naukowej, związanej z wygłoszeniem wykładów /referatów oraz prezentacją posterów na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych** - Habilitant wykazał 9 współautorskich wystąpień na konferencjach międzynarodowych i jedno na konferencji krajowej.

Opinie Komisji na temat wartości naukowej opublikowanego dorobku były bardzo pozytywne. Podkreślano zwłaszcza znaczącą liczbę publikacji o charakterze międzynarodowym. Jak napisała w recenzji prof. Maria Beisert: „Analiza treściowa i

formalna dorobku Habilitanta pozwala na odtworzenie realizowanego przez Niego sposobu uprawiania nauki. Jest on zgodny ze współczesnym wzorcem przedkładającym działania zespołowe nad indywidualne, promującym pracę w interdyscyplinarnych i międzynarodowych gremiach badawczych, skutkującym upowszechnianiem wyników (nie zapominając jednocześnie o ich popularyzacji) w wysokopunktowych czasopismach o szerokim zasięgu zamiast w wyspecjalizowanych monografiach.”

Uwzględniając kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku, Komisja habilitacyjna oceniła je **bardzo pozytywnie**, uznając, że **dorobek naukowy** dr. Karola Lewczuka **odpowiada wymogom formułowanym przez art. 16 ust. 1 Ustawy - co oznacza, że Habilitant wykazał się bardzo „istotną aktywnością naukową”**.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Oceny dorobku dydaktycznego i organizacyjnego wystawione przez Recenzentów oraz członków Komisji były pozytywne. Komisja uznała następujące osiągnięcia Kandydata w zakresie aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej:

- ✓ **W zakresie uczestnictwa w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych i krajowych:** O bogatej i owocnej współpracy międzynarodowej najlepiej świadczy lista publikacji Habilitanta; jak napisał w recenzji prof. Z. Izdebski: „Habilitant zademonstrował znaczącą międzynarodową aktywność naukową poprzez współpracę z czołowymi badaczami z zagranicznych uczelni i instytucji. Jego współprace z prof. Shane’em Krausem (University of Nevada, Las Vegas), prof. Joshua Grubbsem (University of New Mexico), prof. Marciem Potenzą (Yale University) oraz prof. Beatą Bothe (Montreal University) stanowią wyraźny dowód na jego obecność w globalnym środowisku naukowym oraz umiejętność efektywnego współpracowania w międzynarodowych zespołach badawczych.
- ✓ **W zakresie kierowania projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych oraz we współpracy z przedsiębiorcami:** W latach 2022 – 23 Habilitant prowadził polską część Międzynarodowego Badania Seksualności (*International Sex Survey*); a w latach 2021-2023 uczestniczył w realizacji Ogólnopolskiego Badania Nałogów, współtworząc aplikację mobilną Nałogometr we współpracy z firmą Predictwatch.
- ✓ **W zakresie aktywnego udziału w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych oraz udziału w komitetach organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych:** Habilitant wykazał po doktoracie 9 wystąpień na konferencjach międzynarodowych i jedno na konferencji krajowej.
- ✓ **W zakresie udziału w zespołach eksperckich i konkursowych:** Habilitant jest członkiem kilku międzynarodowych i krajowych towarzystw naukowych.
- ✓ **W zakresie udziału w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:** Habilitant jest członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma *Sexual Health and Compulsivity*, a także *Przeglądu Seksuologicznego* (redaktor działu Psychoseksuologia; jest też zastępcą redaktora naczelnego *Journal of Sexual and Mental Health*.

- ✓ **W zakresie kryterium dotyczącego recenzowania projektów międzynarodowych i krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych:** Habilitant pisze recenzje artykułów dla *Emerging Adulthood, Psychology, Crime and Law, Current Psychology* oraz *Sexual Offending: Theory, Research, and Prevention* oraz *Dziecko Krzywdzone, Problems of Forensic Sciences, Przegląd Seksuologiczny, Postępy Psychiatrii i Neurologii, Journal of Sexual and Mental Health*.
- ✓ **W zakresie kryterium dorobku dydaktycznego i opieki nad studentami oraz opieki naukowej nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego:** W latach 2021-22 pełnił opiekę naukową wobec mgr Agnieszki Glicy w ramach Jej Diamentowego Grantu. Jest promotorem pomocniczym w dwu przewodach doktorskich (UKSW, APS); ma publikacje naukowe ze studentami studiów magisterskich i doktorskich. Od roku akademickiego 2023/24 jest opiekunem Koła Psychoseksuologii w Instytucie Psychologii UKSW.
- ✓ **W zakresie otrzymania nagród za osiągnięcia organizacyjne lub dydaktyczne:** Habilitant otrzymał stypendium ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców na lata 2023-2026.
- ✓ **W zakresie popularyzacji nauki:** z okresu podoktorskiego Habilitant nie podaje przykładów aktywności popularyzatorskiej, aczkolwiek zainteresowanie mediów i opinii publicznej badaniami nad różnymi aspektami ludzkiej seksualności, w tym uzależnieniem od pornografii sprawia, iż wnioski z badań, które prowadzi obecnie są w społecznej przestrzeni informacyjnej.
- ✓ **W zakresie innych osiągnięć:** Powyższe podsumowanie nie obejmuje aktywności Habilitanta przed doktoratem, np. staże naukowe w UJ i University of Michigan oraz aktualnie realizowanych projektów, np. pięciomiesięczny staż badawczy na University of Nevada w ramach grantu Sonatina NCN, w 2024 roku; a także aktywności dydaktycznej przed doktoratem: prowadzenie ćwiczeń z psychologii eksperymentalnej oraz *Techniki Kontroli Stresu – Trening* dla studentów psychologii Uniwersytetu Warszawskiego, czy udział w *Local Organising Committee* podczas „*Control and Agency: Psychological Underpinnings and Societal Perspectives*” (Warszawa, 4-5 listopada 2016 roku).

Szybka i błyskotliwa kariera naukowa Habilitanta (habilitacja 10 lat po magisterium i 6 lat po doktoracie), odznaczająca się zaangażowaniem badawczym i publikacyjnym, sprawiła, iż aktywność organizacyjna i doświadczenie dydaktyczne nie są tak obszerne, jak w przypadku dłuższych okresów pomiędzy poszczególnymi stopniami naukowymi. Zwrócono uwagę, iż celem wzbogacenia podejścia interdyscyplinarnego warto podnosić kompetencje w zakresie seksuologii. Niemniej przygotowanie dr Karola Lewczuka do roli samodzielnego pracownika nauki można uznać za wystarczające.

W podsumowaniu Komisja uznała że dorobek Habilitanta spełnia kryteria sformułowane w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz **pozytywnie** oceniła **aktywność organizacyjną i dydaktyczną** dr. Karola Lewczuka, akcentując jako mocny punkt **międzynarodową współpracę** Habilitanta.

Konkluzja

Prof. dr hab. Maria Beisert tak podsumowała swoją recenzję: „Na podstawie analizy całości przedstawionej przez Habilitanta dokumentacji wniosku z dnia 29 maja 2024 o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia stwierdzam, że:

- 1) przedstawiony cykl artykułów zgłoszony jako osiągnięcie naukowe spełnia wymagania osiągnięcia naukowego. Stanowi oryginalne, spójne i zamknięte dzieło, wnoszące istotny wkład w rozwój psychologii;
- 2) dorobek naukowy Habilitanta, obejmujący sferę poza cyklem habilitacyjnym, dowodzi istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni krajowej i zagranicznej;
- 3) całość osiągnięć naukowych Habilitanta oceniam wysoce pozytywnie.

Ostatecznie, dokonując oceny całego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta - ze szczególnym uwzględnieniem cyklu publikacji pt: *Determinanty, charakterystyka i konsekwencje kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii – badania nowej jednostki diagnostycznej wprowadzonej w 11 edycji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, ICD-11*. zgłoszonego jako osiągnięcie naukowe - uważam, że dorobek ten wypełnia kryteria określone w art. 219 ust 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i dlatego **wnoszę o dopuszczenie doktora nauk społecznych Karola Lewczuka do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**”

Prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska napisała w konkluzji: „Przeprowadzona przeze mnie ocena wskazanego osiągnięcia głównego, dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Karola Lewczuka w mojej ocenie upoważnia do sformułowania wniosku, że dorobek Habilitanta, oceniony na podstawie kryteriów spełnia wymogi merytoryczne ustawy z dnia 20 lipca 2018r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2020r. poz. 85 z późn. zm.) upoważniająca do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Prof. dr hab. Zbigniew Izdebski konkludował: „Dr Karol Lewczuk posiada znaczący dorobek naukowo-badawczy w dziedzinie psychologii, który został rozwinięty po uzyskaniu stopnia doktora. Kluczowym elementem tego dorobku jest cykl publikacji dotyczących kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii, opublikowany w renomowanych czasopismach naukowych. Habilitant jest samodzielnym autorem licznych prac badawczych, które wnoszą istotny wkład w rozwój wiedzy na temat nowych jednostek diagnostycznych w ICD-11.

Dr Karol Lewczuk jest samodzielnym i doświadczonym pracownikiem naukowym, który wykazuje się znaczącym potencjałem aplikacyjnym swoich badań. Jego prace badawcze są dobrze osadzone w aktualnych trendach i potrzebach społecznych, co potwierdzają jego liczne publikacje oraz współprace z międzynarodowymi ekspertami. Habilitant aktywnie uczestniczy w organizacji konferencji, projektach badawczych oraz popularyzacji nauki, co dodatkowo podkreśla jego zaangażowanie w rozwój dyscypliny.

Biorąc pod uwagę znaczący wkład wskazanych osiągnięć naukowych, działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz popularyzatorską, jak również osiągnięcia w zakresie współpracy międzynarodowej i krajowej, stwierdzam, że dr Karol Lewczuk spełnia kryteria wymagane dla nadania stopnia doktora habilitowanego zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2018r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce: (Dz. U. Z 2020r. Póz 85 z późno. Zm.). Na tej podstawie wnioskuję do Rady Dyscypliny Naukowej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego o nadanie dr Karolowi Lewczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.”

Dr. hab. Agata Dębowska napisała w konkluzji: „Na podstawie przedstawionych do recenzji artykułów wchodzących w skład osiągnięcia oraz pozostałych dokumentów stwierdzam, że spełnione zostały niezbędne, określone ustawowo, kryteria do nadania stopnia doktora habilitowanego dr Karolowi Lewczukowi. Wskazane osiągnięcie naukowe zatytułowane „Determinanty, charakterystyka i konsekwencje kompulsywnego zaburzenia seksualnego i problematycznego korzystania z pornografii – badania nowej jednostki diagnostycznej wprowadzonej w 11 edycji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, ICD-11”, przedstawione jako osiem wieloautorskich publikacji (oraz osiągnięcia towarzyszące), całkowicie spełnia kryterium stanowienia istotnego wkładu do wiedzy psychologicznej. Habilitant wykazuje istotną aktywność naukową nie tylko Polsce, ale także we współpracy międzynarodowej, o czym świadczą międzynarodowe składy autorskie publikacji oraz odbyte staże. Należy również zaznaczyć i docenić zaangażowanie Habilitanta w promowanie otwartej nauki poprzez prerejestrację badań. Ocena całości dorobku wskazuje, że dr Karol Lewczuk posiada niezbędne kompetencje do pełnienia roli samodzielnego pracownika naukowego. Tym samym stwierdzam, że przedstawiony do recenzji łączny dorobek naukowy dr Karola Lewczuka spełnia wymogi stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wyrażam pozytywną opinię w sprawie nadania dr Karolowi Lewczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.”

W dyskusji podczas kolokwium poruszono problemy bardziej precyzyjnego określenia religijność (dr hab. Katarzyna Kucharska); znaczenia zmiennej aprobaty społecznej w badaniach nad seksualnością (prof. Piotr Oleś); dokładniejszej eksploracji kwestii duchowości i moralności w kontekście korzystania z pornografii (prof. Beata Pastwa-Wojciechowska); pogłębienie kwestii religijności, polskie badania dotyczące seksualności i korzystania z pornografii, symptomy CSBD w covidzie (prof. Zbigniew Izdebski); ram teoretycznych oraz teoretycznych implikacji badań prowadzonych przez Habilitanta, w tym głównie kwestia koncepcji zjawiska – na jakim modelu myślenia o seksualności człowieka opierają się badania Habilitanta (prof. Maria Beisert). Poruszono też kwestie korzystania z pornografii w kontekście izolacji społecznej oraz potrzeby prowadzenia badań podłużnych (prof. Jan Terelak); kwestie aplikacyjne (dr hab. Agata Dębowska); prewencyjnego znaczenia religijności (dr hab. Jarosław Piotrowski); oraz problem autoselekcji osób badanych (prof. Magdalena Żemojtel-Piotrowska) – co pozwoliło Habilitantowi wykazać się wiedzą i kompetencjami w zakresie prowadzonych badań, ich interpretacji i implikacji.

Konkluzja końcowa: jednomyślna pozytywna ocena głównego osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej, organizacyjnej i dydaktycznej Habilitanta, skutkowałą podjęciem przez Komisję uchwały o nadaniu dr. Karolowi Lewczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Lublin, 21 listopada 2024 r.

Prof. dr hab. Piotr Oleś (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II) – przewodniczący

Dr hab. Jarosław Piotrowski, prof. UKSW (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie) – sekretarz